

**L A G E R -
S T A M M I S -
B L A D E T**

KEVÄT 2015

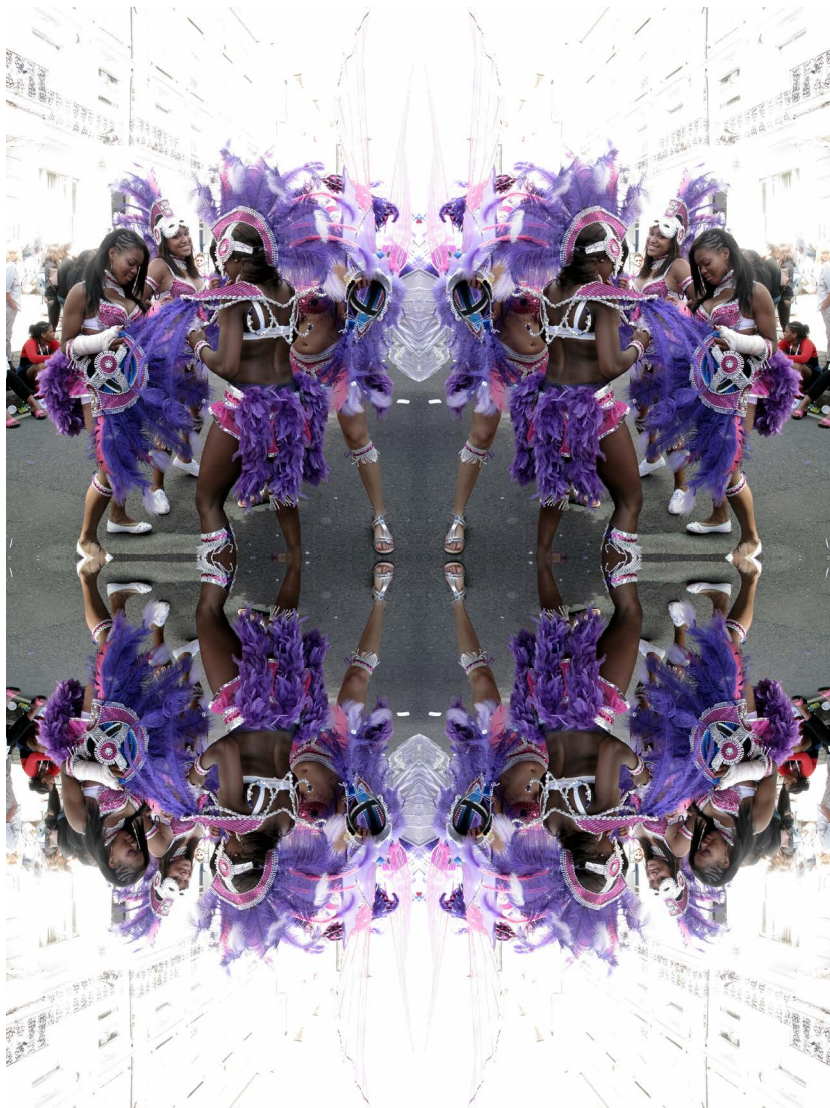

photo by Lu Fan

SISÄLLYS

Arkkitetuurin pikkumusta	4
Hellurei arkkarit!	5
Raadin esittely	6
Testaa sisäinen trendieläimesi	10
”Onks nää kaikki jotai kahviloita?”	12
Inspiraatiosta, muodista, arkkitetuurista	16
Trendit lautasella	19
Muodit vaihtuvat, arkkitehtuuri on ikuista	22
Kertakäyttömuotia ja muotiarkkitehtuuria	24
Elementtitalon käärepaperi	26
In space, everybody is a Minimalist	28
How i became a pink-haired girl	32
Tuunaa oma paperiarkkarisi!	36

päätoimittaja Heini Kiviniemi

taitto Heini Kiviniemi // Hanna Jaakonmäki

tekijät Jasmin Broman // Lu Fan // Verna Hahtola // Sanni Häkkinen
// Aura Kangasniemi // Jesse Kitinoja // Kari Kytölä // Olli Laine
// Niina Rinkinen // Samppa Saarivirta // Marie Tesson // Mikko
Toivanen // Toni Vaahtera // Krista Vänni

Lagerstammsbladet (LB) on tamperelainen arkkitehtiopiskelija-lehti, joka johtaa kansainvälisen arkkitehtuurin kehitystä ja on vakiinnuttanut asemansa myös hervantalaisen journalismin kentässä. LB:ssä artikkelit – ja arkkarit – keskustelevat keskenään.

ARKKITEHTUURIN PIKKUMUSTA

Pikkumusta on ikoninen mekko. Se on musta ja yksinkertainen, sopiva kaikkiin juhliin. Kun kiskaisee päälleen pikkumustan, ei ole vaarassa yli- tai alipukeutua. Kuluttajan kannalta parasta pikkumustassa on se, että se ei ole kenenkään tietyn suunnittelijan mekko. Kaikki maailman pienet mustat mekot ovat pikkumustia.

Ideat ja tyylit kehittyvät arkkitehtuurissa samoin kuin muodissa. Hyvät ideat siirtyvät uusille suunnittelijoille ja ehkä jalostuvat vielä paremmiksi. Coco Chanel esitteli 1926 ensimmäisten joukossa mustan leningin, josta pikkumusta lähti kehkeytymään. Alkuaikoina leninki aiheutti hämmennystä, sillä se poikkesi väritykseltään ja yksinkertaiselta leikkaukseltaan muista markkinoiden tuotteista. Mustan leningin suunnitteluun ja myyminen oli 20-luvulla iso riski, mutta mekko onnistui vastaamaan muuttuvan maailman tarpeisiin.

Arkkitehtuuriin yhteiskunnan ja elämäntapojen muutokset vaikuttavat vielä suuremmin kuin muotiin. Kauaskatseinen tulevaisuuden arviointi on haasteellista; vastaako esimerkiksi tietty kerrostalo asumisen vaatimuksiin myös viidenkymmenen vuoden päästä? Muodissa epämääräiset arvioinnit tulevaisuudesta eivät haittaa. Riskinotto palkitaan tai rangaistaan saman tien, sillä

kukaan ei osta huonoa tuotetta. Uusi mallisto luodaan nopeasti, ja virheet voidaan korjata. Arkkitehtuurissa vaikutus on dramaattisempi, huonon arkkitehtuurin tai tekniikan kanssa on vain ellettävä.

Vallankumoukselliset ideat ja suunnittelulähtökohdat ovat osa sekä muotia että arkkitehtuuria. Vastuu miellyttävästä ja toimivasta ympäristöstä kuitenkin painaa arkkitehdin työssä. Milloin on perusteltua ottaa riski? Tarve uudennaiselle arkkitehtuurille voi olla näkyvissä, mutta sen huomaaminen ja siihen tarttuminen on vaikeaa. Chanel onnistui ennakoimaan, ei ainoastaan hetkellisen muodin, vaan koko pukeutumiskulttuurin mullistusta.

Nykyinen pikkumusta on geneerinen varjo alkuperäisestä leningistä. Ideasta on säilynyt olennaisimmat ja tunnistettavimmat piirteet, mutta samalla sen kehitys on pysähtynyt. Maailma on pullollaan erilaisia pikkumustia, eikä ideasta saa mehustettua enää uutta irti. Radikaaleimmatkin ideat väljähtyvät lopulta. Kun arkkitehtuuri alkaa toistaa samoja turvallisia ratkaisuja, onko aika ottaa riski ja suunnitella jotakin uutta?

Heini Kiviniemi
päätoimittaja

HELLUREI ARKKARIT!

Tässä kirjoittaa Teidän tämän vuoden puheenjohtajanne Krista, ja huhuh mikä kevät tässä on takana ja voi pojat mikä syksy edessä! Kilta juhli maaliskuussa 45 vuoden taivaltaan aivan hulppeissa puitteissa, ja haluaisinkin vielä kerran kiittää kaikkia järjestäjiä, puhujia ja ennen kaikkea kaikkia kanssajuhlijoi. Toinen maininnan arvoinen juhlallisuus järjestettiin huhtikuun alussa yhdessä laitoksen kanssa, kun muistimme ansaitulle eläkkeelle jäävää laitoksemme tehoyttöä ja kiltamme kunniajäsen-tä Tarja Salmista. Kiitos kaikille mukana olleille näistäkin pirskeistä.

Vuoden 2015 kevääseen on mahtunut myös muutakin kun juhlimista. Edunvalvonta ja koulutuspolitiikka ovat olleet suurena osana raadin toimintaa. Tampere3, eli kavereiden kesken T3, lähti viime syksynä liikkeelle räjähdysten kanssa. Tampere3-hankkeen tavoitteena on löytää uusi, korkeakoulu-rajat ylittävä tutkinto-ohjelma eri aloille. Käytännössä tämä tarkoittaa Tampereen teknillisen yliopiston, Tampereen yliopiston ja Tampereen ammattikorkeakoulun yhteistyön kasvattamista niin pitkälle, että nämä kolme korkeakoulua voivat toimia yhden katon alla. Uuden, raja-aidat ylittävän yliopistoammattikorkeakoulun yhteistyö edellyttää myös lainsäädännöllisiä muutoksia sekä uudenlaisia rahoitusinstrumentteja. Näihin haasteisiin on kevään aikana paneutunut monia työryhmiä, joiden tuloksia esitellään ensi syksynä.

Tampere3-hankkeen tähän mennessä tehdyt selvitykset eri tasoisten tutkinto-ohjelmien yhdistämisestä ovat aiheuttaneet huolenaihetta kiltamme raadissa. Suosituin uusista koulutusmalleista on kandivaiheen ja ammattikorkeakoulutason insinööritutkinnon

yhdistäminen. Jos tätä mallia sovellettaisiin tutkinto-ohjelmaamme, valmistuisi laitokseltamme ensin rakennusarkkitehteja ja maisterivaiheen jälkeen arkkitehteja, jos rakennusarkkitehtien tutkinto-ohjelma on jatkaakseen Tampereella.

Tampereen arkkitehtikillan hallitus, laitoksemme johto ja SAFA ovat kaikki samaa mieltä siitä, että Tampereen teknillisen yliopiston arkkitehtuurin laitoksen tulee olla koulutukseltaan vähintään samalla tasolla kahden muun arkkitehtikoulun, Oulun ja Otaniemen, kanssa myös tulevaisuudessa. Tampere3-hankkeen tähän asti tekemät selvitykset eivät välttämättä tue ainutlaatuisen alamme kehitystä, ja siksi tarvitsemme meidän arkkitehtiopiskelijoiden äänen kuultavaksi hankkeen eri vaiheisiin. Kevään työryhmät ovat jo vauhdissa, mutta kannustan kaikkia olemaan syksyllä hereillä, kun haku alkaa hankkeen seuraavan vaiheen työryhmiin. T3:n päivityksiä voi seurata TUTKAsta (tut.fi/tutka) ja vastaamme yhdessä opintovastaavamme Sonja Tilauksen kanssa mielellämme kaikkiin mieltä askarruttaviin kysymyksiin.

Jotta tervehdykseni ei jäisi ihan niin vaka-vaksi, haluaisin kääntää katseen lyhyesti syksyyn. Arkkitehtiopiskelijapäivät saapuvat taas Tampereelle lokakuun alussa, ja järjestelyihin saa ja pitää osallistua! Ennen AO-päiviä ja uusien fuksien saapumista on kuitenkin luvassa vielä Wappu ja vuoden 2014 fuksien kaste. Kiitos kuluneesta keväästä koko killallemme ja nauttikaa tästä muodikkaasta LB:stä ja Wapusta!

Rakkauksella,
Krista Vänni
Puheenjohtaja 2015

RAADIN ESITTELY

TAMARK 2015

Heräät aamulla kotoasi, jossa onkin pienoismalliryötkkiöiden sijasta kasa kangasta. Luonnokset upeista paviljongeista ovat vaihtuneet kuviin mitä erikoisimmista vaatteista. Olet maagisesti muuttunut yön aikana arkkitehdistä muotisuunnittelijaksi. Ahkerana ihmisenä heittädyt heti luovan työsi kimppuun, mikä on ensimmäinen muotiluomuksesi?

Krista Vänni
puheenjohtaja

Minimalismi on kaunista ja alastomuus kiinnostaa. Sidon palan kangasta vasemman nilkkani ympärille. #petoonirti

Marianna Kotilainen
rahastonhoitaja

Älyvaate, joka tekee kantajastaan samanaikaisesti seksikkään ja hauskan sekä asentaa aivoihin koko wikipedian sisällön.

Aino Hakulinen
varapuheenjohtaja, SAFA- ja TEK-vastaava

Viimeisen päälle hinkattu vaatekappale, jonka aukotusten suunnittelussa on hyvät näymät otettu huomioon.

Emilia Hakulinen
isäntä

Anniina Kortemaa
sihteeri

Elina Merilä
fuksikapteeni

Tilanne on katastrofaalinen, sillä kadonneet mallit olivat osa uusinta asuluomustani. Siksi päätän lopettaa suunnittelijan uran ja luovun kaikesta turhasta materiaasta ja omaisuudesta ja muutan johonkin saareen, jossa elän loppuelämäni, alasti.

Janne Hietalahti
yrittävystavaa

Paljon kiinnostavampaa on se, mitä syntyy ensimmäisestä projektista ylimääräiseksi jääneistä kangassuikaleista. Niistä saattaa syntyä vaikka uudenlaiset miesten bikinit tai kännykänräpläys-hanska talven pakkasille.

Anna Kobierska
ao-päivävastaava

Suunnittelisin varmaan jonkun pehmeoläinasun. Luultavasti possun.

Aapo Niemi
ad

Älyhousut, joiden taskut suurenevät tarpeen mukaan.

Maiju Tuorila
emäntä

Revityt verkkarit. Pyysinkö alanvaihtoa? No en.

Ida Salama
emäntä

Annika Tuominen
arkkarikulttuuri, lukkari

Herätessäni sifongin ja saatiin keskellä, olen autuaan itsekritiikitön ja varma voitokkaasta lopputuloksesta. Alan kääriä kangasta päälleni hillityn elegantiksi kokonaisuudeksi, ja samalla pistelen itseeni pari haavaa nuppineulalla. Parin päivän sovittelun ja nakuilun jälkeen alan tuskastua, ja haen apua kavereista. Vaikka kämppikseni suhtautuu orastavaan ekshibitionismini tyynesti, siirrän silti työpisteeni kiltikselle. Muut arkkarit alkavat reippaasti sovitella kangasta päälleni parin viattoman sivullisen nähdessä minusta vähän liikaa. Lopulta ruttaan koltun kokoon viimeisenä iltana ennen deadlinea. Teknisiä pisteitä ei jaeta, joten riittää että mekko näyttää päälläpäin ookoolta, eikä putoa päältä.

Annukka Uitto
fuksvastaava

Erinomaista! Koska osaan laittaa langan neulansilmästä, kykenen kankaista loihtimaan itselleni tummanpuhuvan frakin, johon vähemmän maskuliininen vartaloni istuu täydellisesti. Olen valmis seuraaviin vuosijuhlisiin.

Johannes Aho
setä

Ensimmäinen luomukseni on vaate, joka on tila, joka on vaate, joka on rakennus, joka on valo, joka on tilassa. Suunnittelen myös housut.

Marjukka Päivärinta
kondrad

Jotta voisin jatkossa välttää pulsumaisen olon takin alla kiltiksen sohvalle nuku-
tun yön jälkeen, alan heti luonnostella toppatakkaa, joka kuin ihmeen kaupalla muuntuu pehmeäksi ja lämmitäväksi untuvamakuupussiksi! Mielettömän käytännöllisyyden lisäksi takki on tietysti erittäin tyylikäs. Jotta torkut voisi ottaa missä tahansa kenekään huomaamatta, alan myös kehittää kameleontin nahan tavalla väriään ja kuvioitaan muuttavaa tekstiiliä. Parin tunnin raivokkaan skissailun jälkeen palaan sänkyyn ja otan aamupäiväunet.

Mette Biström
kv-vastaava

Heini Kiviniemi
päätoimittaja

Keisarin uudet vaatteet

Niina Rinkinen
vujuvastaava

Olen kashmir-narkkari ja nahka-addikti, hiplaan kaikkia kankaita jotka ovat 100% jotain luonnonmateriaalia. Todennäköisesti suunnittelisin jotain sopivasti mukavaa, käytettävää ja ylläpitävää. Kenties ihanasti hulmuilevan silkimekon, untuvaisen angoraneuleen, johon kääriytyä, ja mukavat 12cm korkokengät (tähän asti mahdottomaksi luultu tehtävä). Luksusta sen olla pitää!

Jenni Kinnunen

sitsivastaava

Ensimmäinen muotiluomukseni on arkkitehtiopiskelijoille suunnattu kokovartalomobiili24Hma-kuupussikietaisu. Tarkenee piirustusaleilla, voi torkah-
taa välillä ja näyttää erityis-
tyylikkäältä arkkitehtooni-
sessa kangasrunsaudessa.

Veera Varti

yrittäjävastaava

Suunnittelisin mekon, jossa voi mennä hienompiinkin juhliin. Illan päätteeksi nukkumaan mennessä, kun en jaksa vaihtaa vaatteita voisin kääriytyä mekkooni, joka toimisi myös peiton.

Helmi Hytti

www.vastaava

Nestekidenäyttökankainen liukkaan kulmikas asukokonaisuus, joka näyttää ulospäin sitä kuvaa tai kuosia, kuin vaateen kantaja haluaa – tai se, jolla sattuu olemaan kaukosäädin.

Sonja Tilaeus

opintovastaava

Laukkuja ja takkeja ei mielestäni naisella voi olla liikaa, ja siksi ensimmäinen luomukseni muotisuunnittelijana olisikin musta nahkainen biker-takki. Tämä täydellisesti istuva luomus olisi somistettu kultaisilla vetoketjulla ja tarvitsisi seuraavaksi rinnalleen täydellisen käsilaukun.

Jasmin Broman

tiedotusvastaava

Eka teen itselleni ne tuhat ja yksi suunnattoman upeaa mekkoa, joista olen aina haaveillut, minkä jälkeen ryhdyin tekemään läjäkau-
palla ihanan pömpöösejä hattuja. Hattuja ja mekkoja kaikille! Miehillä ja naisil-
le! Lopulta edessäni on kasa luonnoksia ja ei mitään kovin valmista.

Lotta Pakarinen

liikuntavastaava

Susanna Elmnäinen

paskarteluvastaava

Lassi Viitanen

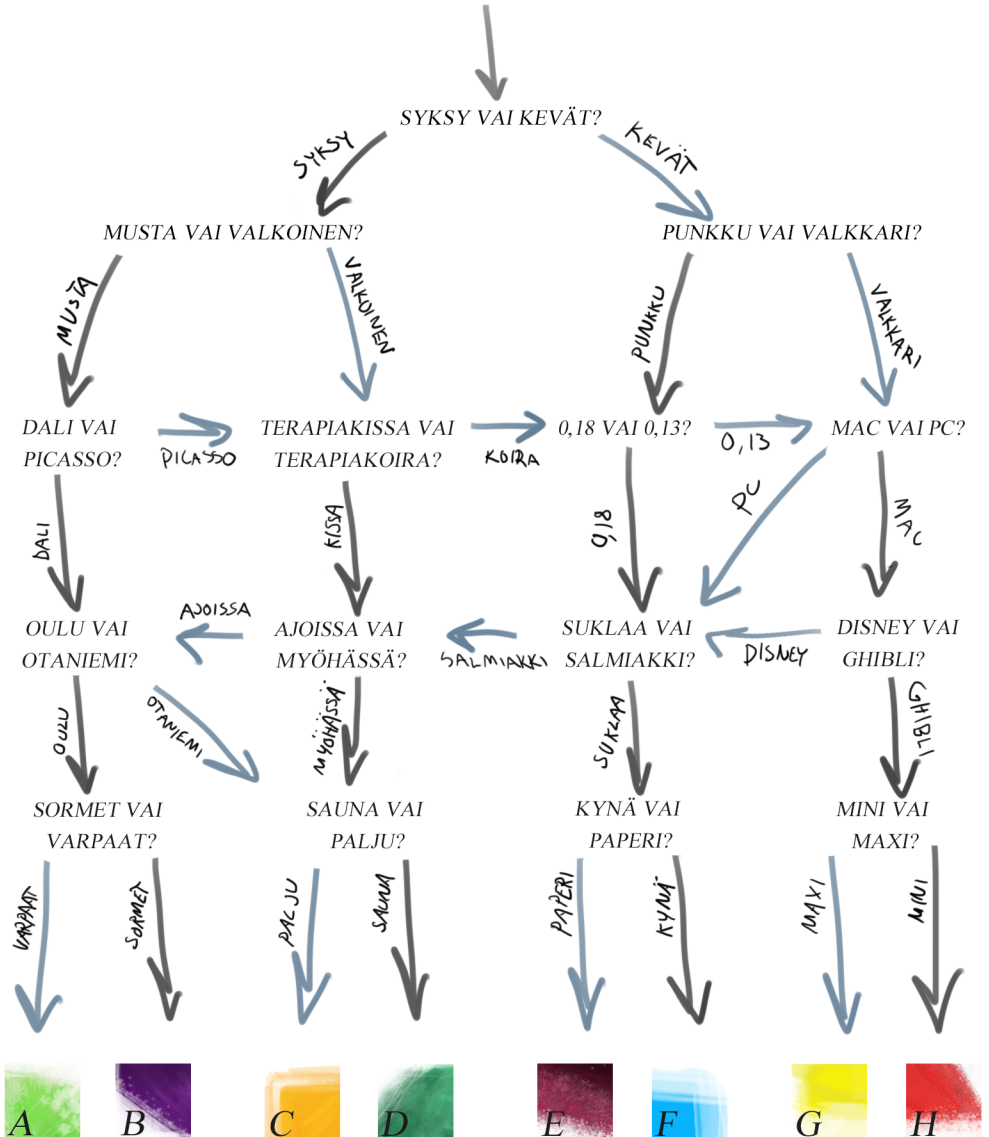
vierailuluentovastaava

Ville Tyrväinen

kiltakummi

TESTAA SISÄINEN TRENDIELÄIMESI

TEKSTI JA KUVAT JASMIN BROMAN

(A) Sukkanauhakäärme

Kuulut seksikkään keimaileviin sukkanauhakäärmeisiin ja viihdyt vaatteissa, jotka saavat olosi tuntumaan vahvalta ja hieman vaaralliselta. Se näkyy sekä väreissä että vaatevalinnoissasi. Tänä kesänä kannattaa etsiskellä metallisen kiiltäviä sekä kimaltelevia pintoja vaatekaappiisi ellet niitä jo omista!

(B) Saapasjalkakissa

Olet itsenäinen saapasjalkakissa! Panostat pukeutumisessa hyvin keinkenin, jotka kruunaavat asusi ja pitävät sinut liikkeessä. Kuljet elämässä omaan tahtiin ja noudatat sulavassa pukeutumisessasi vain omia sääntöjäsi mielialasta riippuen. Kesällä kannattaa tassutella välillä myös paljain tassuin.

(C) Puku

Pukeutumisessasi on ripaus printeiteitä ja aavistus majesteettisuutta kuten pukuilla. Pysyt laskoksissa, liikkeessä sekä ikonisen klassisissa leikkauksissa. Olet valpas ilman turhaa hötkyilyä. Denim tarjoaa sinulle keväällä yhden helpoimmista tavoista pysyä rennon tyylikkäänä.

(D) Tukkasotka

Hei sotka, ei ne vaatteet vaan se tukka! Käytät aikaasi lähinnä hiusten laittoon ja muuhun ehostautumiseen. Tyyliisi on kuitenkin huoliteltu ja hiottu. Tänä keväänä muodon merkitys korostuu entistä enemmän muun dekoratiivisuuden puuttuessa. Yksivärisyys voi olla tämän vuoden juttusi.

(E) Partahylje

Androgyynin partahylkeen tapaan hurmaat mahdollisella parralla ja suoralinjaisilla sekä reilun kokoisilla vaatekappaleilla. Olet taipuvainen viehättymään ryhdikkyydestä niin kauluspaidoissa kuin värivalinnoissakin. Hylje kehottaa satsaamaan harmaaseen, vedenvihreään ja hapsuihin.

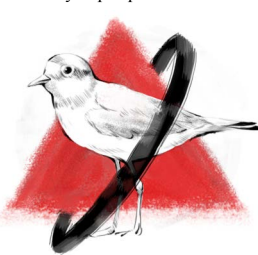
(F) Raitadelfiini

Uit geometrisissä kuoseissa ja riehakkaissa printeissä kuin raitadelfiini radoissaan. Suhtaudut pukeutumiseen rennon villillä ja hausalla otteella mikä yhdistyy sporttiseen perusolemuksesi. Klassiset seilori raidat ja ruutukuosit kutkuttavat tänä keväänä kokeilemaan uusia jännittäviä kuoseja.

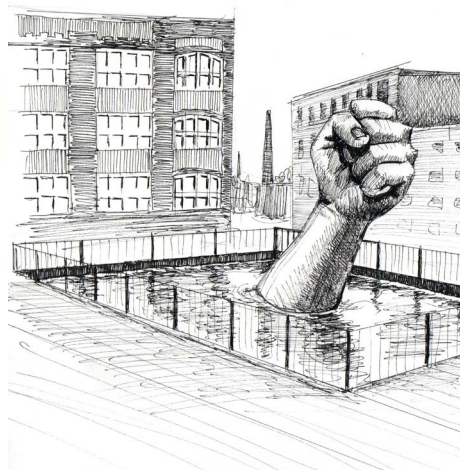
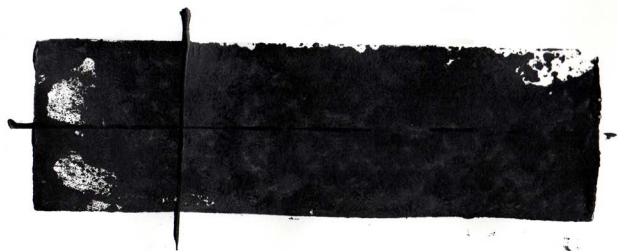
(G) Villaopossumi

Viihdyt villaisissa vaatteissa villaopossumin tapaan. Olet mukava, pehmeä ja lämmin ihminen, jolle nämä kummatkin ovat myös pukeutumisessa tärkeää. Koskaan ei voi olla liikaa villaisia vaatteita ja niitä tarttuukin helposti mukaasi. Keväällä kannattaa pukea kuitenkin kevyempää päälle tai sitten vaikka samettia.

(H) Pikikutylli

Perusolemuksesi on pikikutyllin tapaan kevyt ja boheemi. Välität pienillä yksityiskohdilla paljon ja tuot pukeutumisessasi eteerisellä tavalla mikro- ja makrokosmoksen tähän päivään. Muuttolinnun tapaan haet keväistä väljyyttä ja selkeyttä Afrikan maanläheisestä värikartastosta.

”ONKS NÄÄ KAIKKI JOTAI KAHVILOITA?”

KOONNUT VERA HAHTOLA

VERA HAHTOLA: MUSTA RISTI

VILLE (sähkötekniikan opiskelija): Suomen lippu tulostettu rikkiinäisellä mustavalkotulostimella.

VALTTERI (tietotekniikan opiskelija): Tää on vähän kuin ei mitään.

IIRIS (tietojohdamisen opiskelija): Tää näyttää ruumisarkulta.

HENRIKKA (ympäristötekniikan opiskelija): Vois toimia sisustuselementtinä jonnek tosi graafisen ihmisen kotona.

PEKKA (rakennustekniikan opiskelija): Hautakivi. Tai pikijälki josta on purettu tiili pois. Korjausrakentamisenkurssilta.

Taide I, harjoitustyö BOXI. Harjoitustyönä toteutettiin kipsivalumuotti, jonka sisään jätettiin lyijykynä, kirje ja pahvimuki. Kipsikappaleesta otettiin mustavalkoprinttejä paperille. Kuvassa on kappaleen pohjajapiirros, jossa näkyvät myös leikkauslinjat (kappaletta sahattiin pienempiin osiin). Yliopisto-opettaja **Kaisa Soini** kuvailee: ”Kursilla harjoitellaan kuvataiteen keinoin arkkitehtuurin esittämistapoja, ja sitä

kuinka kaksi- ja kolmiulotteiset tilat ovat suhteessa toisiinsa. Tällöin avautuu ns. uusia avaruuksia. Tämä on metamorfoosia, kuin perhosen muodonmuutosta. Tämä työ on visuaalisesti kiinnostava, ja siitä välittyy taideilmaisun suhde arkkitehtuuriin.”

LEO NUUTINEN: FISHT

VILLE: Tää on tehty jollain propagandakurssilla. Tää lietsoo kapinaan.

IIRIS: Tausta näyttää Tampereen tehdasymäristöltä. En oo kyllä nähny siellä tollasta.

PEKKA: Nyt päästiin asiaan! Julkisen valan nyrkki nousee symbolisesti vedestä.

MARKUS (rakennustekniikan opiskelija): Nyrkki on niin iso ja allas niin pieni, että eihän tuo tyyppi mahtuis nousemaan tuolta pois.

Arkkitehtuurin historian perusteet. Tehtävänä oli suunnitella ympäristötaideteos voimalaitoskanavan osaan, jossa vesi laskee ajoittain ja teos paljastuu kokonaan. Teoksen nimi ”Fisht” tulee siitä, että

... oli eräs kommentti, kun tekniikan ylioppilaat sanoivat sanottavansa arkkarifuksien harkkatöistä. Mitä tulevat dippainssit olivat mieltä arkkitehtiotiskelijöiden tuotoksista, ja kuinka heidän mielipiteensä erosivat harjoitustöitä ohjanneiden opettajien käsityksistä?

teoksen nyrkki muuttuu veden alla kalanpyrstöksi. Tekijä kommentoi: ”Idea syntyi siitä kun katsoin omaa kättäni. Ja mieleni teki lohta.

OLLI LAINE: CROQUIS-PIIRROS

VILLE: Onks tää tehty inssimatikan luenolla? Helvetin taiteellinen.

VALTTERI: Nopea vesivärisketsi.

PEKKA: Tanssija pyörähtämässä oli välitön assosiaatio. Pikapiirtämistavoitteellista.

Taide I, harjoitustehtävä LUOKKAKUVA. Harjoitustyössä harjoiteltiin croquis-piirtämistä, muutaman minuutin pikapiirtämistekniikkaa, jossa piirrettiin luokkatovereita noin muutaman minuutin jaksoissa. Yliopisto-opettaja **Kaisa Soini** kertoo: ”Elävän mallin croquis-piirtäminen on yksi klassikoista taideilmaisussa. Siinä pyritään piirtämään havaintoa silmän ja käden yhteistyöllä. Tämä työ on taidokas; tulee ilmi croquis’n hetkellisyys ja spontaanisuus. Lenokas kädenjälki ja hyvä valööritutkielma.

*JOAKIM PIHLAJANIEMI:
ORAVANPYÖRÄ*

VILLE: Onks tää se Putouksen orava?

IIRIS: Oisko tässä teemana kaupungistuminen ja luonnonläheisyys, kun siellä painelee orava.

PEKKA: Oravanpyörä! Sillä on vähän ketuuntunu ilme, varmaan töistä tulossa...

Yhdyskuntasuunnittelun perusteet, mielenmaisema. Työn tekijä kuvailee työtä: ”Luurit korvilla, pää bussin ikkunassa. Mikäli ruuhka-ajan kanssamatkustajat eivät olemassaolollaan rauhaa riko, niin 10 minuutin ajan oma aika pysähtyy, ja maailma liikkuu lasin takana. Ulkopuolella ötökät kasvaa ja pienee, ja oravanpyörät pyörii, mutta antaa pyöriä. Jälkimmäisiä kannattaa muuten väistää, koska oravat on yleisesti ottaen suhteellisen paskoja pyöräilemään.”

NIMIM. PEKKA SATTUMA: PILATYÖ

VILLE: Kelpo Batman. Rakenteellisesti tän tekemiseen on mennyt varmaan kauan, mutta tussaus on vähän sinnepäin...

IIRIS: Tässä on kaikki palaset mietitty tarkkaan.

HENRIIKKA: Kerrostalo.

PEKKA: Batmanin murtuneet unelmat. Joku yritti olla Batman, kohtasi todellisuuden ja unelmat murtui.

MARKUS: Säpäleiksi mennyt kuutio.

Arkkitehtuurin perusteet, harjoitustyö *Tila*. Harjoitustyössä suunniteltiin abstrakti tilamalli, jossa huomiota kiinnitettiin muotoon, rytmiiin, mittakaavaisuuteen sekä tilasarjojen läpi kulkevaan reittiin. Kyseinen työ on humoristinen pilatyö tilatyöstä, joka on tehty jämpäpahvinpalasista. Professori Ilmari Lahdelma luonnehtii työtä: ”Sarjakuvat on luettu! Omintakeinen työ, jossa on vähän asiaakin. Mielikuvat arkkitehtuurissa voivat olla vaarallisia...”

ANNA KOBIERSKA: KUOHU

VILLE: Näyttää siltä kuin tää olisi tehty silmälasinlinnsseistä.

IIRIS: Tää näyttää vähän siltä, mikä laiteetaan koirille kaulan ympärille, ettei ne uulis haavaansa.

HENRIIKKA: Ikean valaisin tulee mieleen.

PEKKA: Jonkinlainen muovinauha taiteltuna leikkulaudan päällä. Oisko tää vesiliukumäki?

MARKUS: Näyttää läpinäkyviltä Pringleseiltä. Tää on joku pähäline.

Arkkitehtuurin perusteet, harjoitustyö *Paikka*. Harjoitustyössä suunniteltiin kahvilapaviljonki Ratinanrantaan, ja siinä pyrittiin kehittämään lasille uusia ja innovatiivisia käyttömahdollisuuksia. Professori Ilmari Lahdelma kommentoi: ”Harjoitustehtävässä tutustutaan arkkitehtuurin perusasioihin. Tämä työ on sekä kevyt ja runollinen että rakenteellinen, eikä näiden tekijöiden yhdistäminen aina onnistu. Konseptina hieno.”

AMANDA LUUKKONEN: CATAstrophic

VILLE: Tulee mieleen Power Rangers. Tää on jonkun kissaihmissen tekemä.

SAMU (tietotekniikan opiskelija): Tän on tehny joku Internetissä viihtyvä henkilö. Näyttää tarkoituksella huonosti tehdyltä, vaikka oikeasti onkin hyvin tehty.

PEKKA: Mikä on ylipäätään arkkitehtuurin opetuksen tarkoitus, tää on tää ikuinen dilemma. Apteekin pitäis vissiin olla helpommin lähestyttävä, sieltä saa vissiin mieltä laajentavia aineita sitten.

MARKUS: Tampereen kissakahvila, tuli se mieleen. Apteekin toimintaan haluttu nää kissat tuoda mukaan.

Arkkitehtuurin median perusteet, kuvankäsittely Photoshop-ohjelmalla. Tehtävänä oli poistaa apteekin edustalta auto, suomen-taa kyltti ja parantaa edustan viihtyisyyttä. Lisäksi tuli toteuttaa oma (äly)vapaa muutos. Yliopisto-opettaja Martti Lamppu kertoo: ”Kuvankäsittely on arkkitehtuurin opinnoissa keskeistä, sillä valokuvia tai CAD-malleja jatkokäsittelään ja malleja visualisoidaan. Kuvankäsittelytehtävä antaa tilaa ja vapauksia tekijälle, joten jokaisesta lopputuloksesta tulee erilainen. Tämä harjoitustyö toteuttaa kaikki tehtävät, taivas on maskattu ja auto poistettu siististi. Omape-rän ja hauska älyvapaa muutos.”

KONSTA RYÖSÄ: MONOLIITTI

VILLE: Tulee mieleen Interstellar-kirjahyllyhässäkkä.

VALTTERI: Joku avaruusseikkailu? Tiedon alkulähde?

IIRIS: En osaa kyllä sanoa mitään.

PEKKA: Avaruusseikkailu 2001. Komeenäkönen, hyvä dominoreaktio jos lähtis kaatuu. Minecraft tulee mieleen kans tosta pikseligrafiikasta. Tikkailla joutuu haake kirjoja tuolta, kun ei ihminen yllä tuonne ylös asti.

Arkkitehtuurin historian perusteet. Tehtävänä suunnitella Tampereen kaupunginkirjasto Metsoon toimivampi kirjanvaihtopiste sekä parantaa aulan viihtyisyyttä. Tekijä sanoo: ”Halusin tuoda avaruutta avaruusseikkailuhengessä. Monoliitti on myös esteettinen ja sopii kaikkialle. Pidän monoliiteista.”

*"Symposion" – Sofi Häkkinen
sekatekniikka ja stop motion animaatio, 2015*

INSPIRAATIOSTA, MUODISTA, ARKKITEHTUURISTA

KOONNUT SANNI HÄKKINEN

Mitä teet? Miksi? Onko se muotia? Tiedätkö edes minkälainen olet? Haastattelin kolmea nuorta taiteilijaa ja minulla on nyt ilo tarjota teille kaksi (2) jokseenkin eri luonteista näkemystä inspiraatiosta, muodista ja arkkitehtuurista. Vastauksia muun muassa yllä esitettyihin kysymyksiin antavat Aalto-yliopiston keramiikka- ja lasitaiteen koulutusohjelman kasvatti Matias Liimatainen, sekä kaksi neitoa Tampereen Ammattikorkeakoulun kuvataidelinjalta, Sofi Häkkinen ja Mia Rantavaara.

Matiaksen mietteitä töistään ...

”Koen alakseni yleisesti visuaaliset taiteet. Teen pääasiassa kuvanveistoa ja materiaalina käytän tällä hetkellä keramiikkaa. Viime vuosina olen tehnyt lähinnä figuratiivisia veistoksia posliinista. Käytän paljon valmiita teollisia muotoja, joista kokoan kombinaatioita, veistoksia. Teen kappaleista kipsimuotit, joiden avulla monistan posliinisia versioita.

”Veistäminen on jännittävämpää, kun asetan itselleni kehyksen jonka sisällä toimin. Kehys muodostuu mainitsemistani laina-

tuista muodoista, joita kuitenkin pystyn hyödyntämään ja varioimaan lukemattomilla tavoilla. Vapaa muodonanto möhkäleelle savea ei tuo prosessiin toivomaani haastetta. Kun prosessi on tekijälle jännittävä, siirtyy tunne usein teoksen kautta katsojaankin. Voisi sanoa, että prosessi ja lopputulos on yksi ja sama.

”Saan inspiraation töihini ympäröivistä muodoista, mm. arjen käyttöesineistä, koneista, elintarvikepakkauksista ja arkkitehtuurista. Toisinaan inspiraatio löytyy luonnosta, jolloin pelkistämiseen ja tyyllittelyyn on aihetta.”

... *muoti-ilmioistä* ...

”Muoti-ilmioitä on aina havaittavissa alalani. Taitelijat ammentavat aiheet ja visuaalisuuden samasta maailmasta ja ajasta, joten samat aiheet, kuviot ja muodot toistuvat saman aikakauden teoksissa. Jos tuotantoaan pystyy vertamaan aikalaisiinsa, on mielestäni onnistunut kuvaamaan jotain todellista

omasta näkökulmastaan. Harvoin näkee taidetta, joka on niin sisäänpäin kääntynyttä ettei sitä osaa yhdistää aikaansa.”

... *arkkitehtuurista* ...

”Arkkitehtuuri on kiinnostavaa. Harkitsin hakevani opiskelemaan alaa lukion jälkeen, mutta kuvanveisto kuitenkin vei. Ajan henki ja uusien innovaatioiden näkyminen on aina toivottavaa arkkitehtuurissa ja uusissa rakennuksissa. Suunnittelun haaste on saada tuotos kuvastamaan nykyaikaa, palvelemaan funktiota ja ennen kaikkea olemaan ajaton. On helppo suunnitella uudenlaista ja ”muodikasta”. Aikaa kestävä niin käytössä kuin visuaalisesti tulee kuitenkin olla kehys suunnittelulle. Sen sisältä löytyy paljon uutta.”

... *ja arkkitehdeistä.*

”Minulla ei ole vahvaa mielipidettä arkkitehdeistä.”

”Ives ja jänis” – Matias Liimatainen

Sofin ja Mian ajatuksia inspiraatiosta ...

Mia: Mä saan inspiraation mun teoksiin ihmisistä keitä mä tapaan ja niiden persoonista.

Sofi: Viimeks tein sellasia miniatyyriveistoksia pahvilaatikoissa, jotka toimii mekanismeilla silleen että kun laatikkoo avaa ja sulkee, teos liikkuu ja siitä tulee meditatiivinen toiminto. Idea tuli siitä että halusin tehdä mekanismeja koska ne on hauskoja kun ne liikkuu. Jos ei oo mitään idistä nii alkaa vaan yhditsellä kaikkia randomeita asioita ja matskuja tai selaa lunnoskirjoista jonkun hauskan jutun.

... muodista ...

Sofi: Muoti-ilmiöitä meidän alalla tällä hetkellä on ainakin maalaustaiteessa graafisuus ja kuvituksenomaisuus.

Mia: ...ja sit arkiset asiat ihmisten elämässä (makkarat, ruoka) ja esim. videotaiteessa henkilökohtaiset perhesuhteet.

Sofi: Videotaiteessa kuvataan itseään tosi paljon, käytetään itseään materiaalina.

Mia: Ja selfie-kulttuuria on alettu käyttää paljon!Sofi: Ja post-internet taidetta.

... arkkitehtuurista ...

Mia: Arkkitehtuuri meidän alalla on tosi

vaikuttava tekijä, varsinkin siinä vaiheessa kun meidän teokset laitetaan esille. Tosi paljon nykyään mietitään näyttely tilan mukaan ja halutaan installoida tilaa niin että teos on paikkasidonnainen. Siinä vaiheessa on tärkeää mitä mahdollisuuksia tila tuo esillepanossa.

Sofi: Arkkitehtuuri näkyy myös prosenttiperiaatteessa eli kun julkiset rakennusfirmat alkaa rakentaa taloja niin tietty prosentti koko rakennusurakan budjetista menee taiteeseen. Esim. Vuoreksessa on prosenttiperiaate käytössä ja jokaiseen taloon tilataan kuvataiteilijalta joku teos joka jää pysyväksi osaksi sitä rakennusta.

... ja arkkitehteistä.

Mia: K esim. on sitä mieltä että haluaa miehen joka on arkkitehti ja DJ ja että arkkitehdit on yleensä kauheen kuumia!

Sofi: Joojoo! Arkkitehdit on hirveen tyylikkääitä, ehkä vähän hipstertyykkääitä. Ne pukeutuu graafisesti ja mustaan, valkoseen, harmaaseen ja beigeen.

Mia: Arkkitehdit on kyllä mun mielestä jollain lailla seksikkääitä.

Sofi: On ne! Yhdyn edelliseen. Plus ne tietää.

Mia: Plus ne tietää.

*“15 minuutin ero” – Mia Rantavaara
yksikanavainen videoteos, 2013*

TRENDIT LAUTASELLA

TEKSTI JA KUVAT NIINA RINKINEN

Pulled pork, lehtikaalisipsit, avokadopasta... SO LAST SEASON. Ruokatrendit muuttuvat siinä missä muukin muoti. Aiheesta yksin voisi kirjoittaa kokonaisen lehden, mutta tässä teille käsin poimituna muutamia kuumimpia trendejä:

Pähkinä-hedelmäpataleipä

1 leipä noin 3-4 litran pataan tai kattilaan

9 dl jauhoja (vähintään 2/3 osaa) ja hiutaleita
esim. 6 dl vehnä jauhoja

2 dl täysjyväspelttijauhoja

1 dl spelttihiutaleita

1 dl pähkinöitä (hassel, cashew, pekaani)

1,5 dl kuivattuja hedelmiä paloina (rusina, aprikoosi, viikuna)

2-3 tl suolaa

vajaa 1 tl kuivahiivaa

5,5 dl vettä

padan voitelemiseen öljyä

1. Mittaa kaikki muut taikinan ainekset kulhoon paitsi vesi, sekoita keskenään.

2. Lisää vesi kuiviin aineisiin ja sekoita. Vältä turhaa sekoittelua, riittää että ainekset ovat tasaisesti sekaissin. Taikina jää melko löysäksi. Peitä kulho kelmulla ja anna levätä 12-24 tuntia huoneenlämmössä.

3. Kumoa taikina jauhotetulle pöydälle ja muotoile suurpiirteisesti palloksi. Anna kohota liinalla peitettyinä vielä 30 minuuttia. Laita uuni lämpenemään 225-asteeseen ja aseta pata tai uuninkestävä kattila kylmään uuniin.

4. Kun uuni on lämmin, ota pata ulos, kaada siihen pari ruokalusikallista öljyä ja nosta leipätaikina pataan. Laita uuniin kansi suljettuna paistumaan 30 minuutiksi. 30 minuutin paistumisen jälkeen poista kansi ja paista vielä 15-20 minuuttia.

5. Ota leipä uunista ja kumoa padasta, nauti hyvän leivitteen kanssa.

1. Hidas leipominen

Jo pari vuotta maailmalla jyllännyt leipomisbuumi alkaa saada jalansijaa myös Suomessa. Hapanjuurihotelleja ei vielä meiltä löydy, mutta tässä pieni oikoreitti maukkaaseen lopputulokseen ilman juuren hoivaamista. Ohjetta voit muunnella loputtomiin!

2. Kekseliäät vegaaniset ”korvikkeet”

Nyhtöseitania, misomajoneesia ja quornia. Vegaanisuus ei ole enää tylsää. Koska kaikki vegaanit salaa kaipaavat kuitenkin pekonia, niin tässä ohje pahimpaan himoon.

Kookospekoni

3 dl (50 g) kookoslastuja
2 tl soijakastiketta
2 tl vaahterasiirappia
2 tl vettä
1-1,5 tl savupaprikaa

1. Kuumenna uuni 170-asteiseksi. Sekoita mausteet ja vesi kulhossa.

2. Sekoita kookoslastut varovasti mausteseoksen joukkoon niin, että ne ovat kauttaaltaan mausteseoksen peitossa.

3. Levitä lastut tasaisesti leivinpaperilla vuoratulle pellille ja laita uuniin. Kypsennä 15-20 minuuttia noin 5 minuutin välein sekoitellen. Muista vahtia, sillä lastut palavat herkästi.

4. Nosta uunista ja jäähdytä. Kookospekoni säilyy ilmatiiviissä rasiassa jopa kuukauden.

”Pekoni”-sientileivät

herkkusieniä tai portobelloja
purjoa
hyvää leipää (1-2 viipaletta/ruokailija)
hyvää juustoa viipaleina (Comté, Gruyère)
helppoa majoneesikastiketta (ks. ohje alla)
kookospekonia
salaattia lisukkeeksi

Grillaa sienten lakit kuivalla pannulla. Kuullota purjo kypsäksi pienessä öljytilkassa. Lado kaikki leivälle ja tarjoile salaatin kanssa.

Helppo majoneesi

2dl rypsiöljyä
1 kananmuna
1/2 sitruunan mehu
1-2 tl dijon-sinappia
1 pieni valkosipulinkynsi
suolaa ja valkopippuria

Laita kaikki ainekset sauvasekoitinkulhoon ja aseta sauvasekoitin kulhon pohjalle. Käynnistä sekoitin ja nosta hitaasti kulhon pohjalta kohti pintaa. Kun olet kulhon pinnalla on majoneesi valmista, helppoa! Maista ja lisää tarvittaessa suolaa ja valkopippuria.

Voit virittää majoneesista kastikkeen leiville lisäämällä pieneksi pilkotun cocktail-suolakurkun ja sitruunamehua.

3. AASIA!

Aasiasta tuulee nyt lujaa. Ovatko sriracha, bibimbap, pho ja kimichi jo tuttuja? Jos eivät, niin tässä tarjoillaan helppo ensikosketus muuhunkin kuin noutokiinalaiseen.

Kesärullat ja Ponzu-dippi

Voit käyttää rullien täytteenä melkein mitä vain, tässä vain joitain ehdotuksia:

riisipaperia (halvinta saa etnisistä kaupoista)
kasviksia (porkkana, kurkku, avokado, paprika)
riisinuudeleita
kananmuna
sieniä
chiliä ohuina viipaleina
suolapähkinöitä
korianteria
kevätspulua
(soijakastiketta, srirachaa)

- Viipaloi kaikki kasvikset ohuiksi tikuiksi tai suikaleiksi.

- Hyviä nuudeleita saat, kun keität kasvisliemessä riisinuudeleita ja rikot keitinveden yhden kananmunan. Voit lisätä liemeen myös sieniä ohuina viipaleina.

- Suolapähkinät toimivat älyttömän hyvin, vaikka se kuulostaakin oudolta.

- Voit maustaa jo rullat itsessään tilkalla soijakastiketta ja muutamalla pisaralla srirachaa.

Rullien kasaaminen:

1. Liota riisipaperiarkkia kuumassa vedessä 15-20 sekuntia ja nosta keittiöpöyhkeen päälle. Kuivaa ja siirrä leikkuulaudalle mahdollisimman suoran. Yritä välttää paperin repeytymistä.

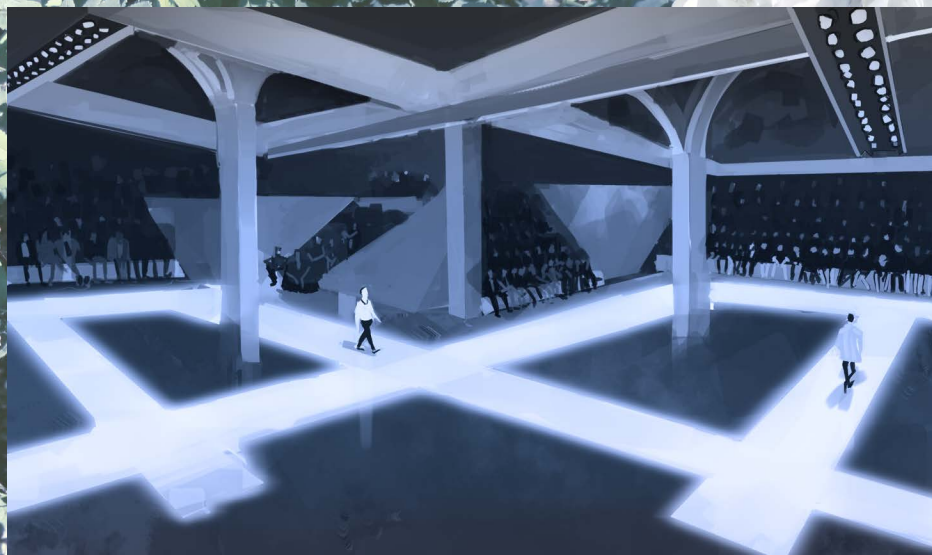
2. Pienille riisipaperiarkeille täyte kannattaa sijoittaa melko keskelle, suuremmille arkeille hieman lähemmäs reunaa.

3. Yritä rullata alkuun mahdollisimman tiukka paketti, käännä päädyt sisään ja rullaa kääre loppuun. Riisipaperi takertuu itseensä todella hyvin, joten kääret kestävät kyllä kasassa.

Ponzu-dippi

1/2 sitruunan mehu
vajaa 1/2 dl soijakastiketta
(1 rkl riisiviinietikkaa)
1 rkl hienonnettua ruoho- tai kevätspulua

Sekoita kaikki ainekset, maista ja tarjoile kesärullien kanssa.

MUODIT VAIHTUVAT, ARKKITEHTUURI ON IKUISTA

TEKSTI KARI KYTÖLÄ // KUVA OLLI LAINE

Mitä muotinäytöksen aikaansaamiseen tarvitaan? Vaatteita. Ehkä mallejakin. Vähintään yksi Kardashianin siskoksista, joko hoippumassa lavalla tai valtaamassa front row'ta lapsi sylissään, sysäten Anna Wintourin toiseen riviin. Arkkitehtuuria? Varsinkin sitä. Pitäähän ne vaatteet jossain esitellä.

Itsestään selvästi, muotinäytöksen perimmäinen tarkoitus on esitellä suunnittelijan luoma mallisto muodin ammattilaisille, ostajille ja muulle yleisölle. Tavoitteena on, että kaikki tekijät näytöksessä luovat yhdessä jollain tavalla sellaisen vaikutuksen katsojaan, ettei hän voi olla ostamatta sitä 10 000 euron polyesterimekkoa. Siinä onkin tekemistä.

Suunnittelijan on tehtävä päätös, haluaako tehdä näytöksen lavastuksesta ehkä yksinkertaista, jolloin se ei ainakaan vie huomiota vaatteilta, vai pyrkiikö juuri kokonaisvaltaisempaan kokemukseen arkkitehtuurin ja muodin yhteensulautumisen kautta. Tilan ja ympäristön täysi huomiotta jättäminen vaatii jopa epäterveen määrän itseluottamusta omiin kykyihin suunnittelijana. Arkkitehtuurihan on muotia, jossa one size truly fits all. Parhaimmillaan lavastus saa malliston näyttämään entistä paremmalta ja tuo siitä esiin uusia ulottuvuuksia. Esimerkillinen tapaus tästä on Raf Simonin ensimmäinen couture-näytös Christian Diorilla vuonna 2012. Se pystytettiin Pariisilaiseen kartanoon sarjaan huonetiloja,

joista jokaisen seinät olivat peitetty lat-
tiasta kattoon kukilla vaihdellen sinisistä
ritarinkannuksista valkoisiin orkideoihin.
Lopputulos oli hienostunut ja henki Diorin
alkuperäistä estetiikkaa ollen kuin raikas
henkäys ja uusi alku verrattuna siihen, mitä
Bill Gaytten esittelikään muotitalon pää-
suunnittelijana John Gallianon erottamisen
jälkeen.

Yleisimmin muotinäytöksen tilaohjelma on
yksinkertainen: jonkinnäköinen suora kä-
velyväylä malleille, joka on joko korotettu
tai maan tasossa, ja se kävellään päästä pää-
hän ja takaisin. Tilassa on myös katsomot
catwalkin molemmin puolin. Sen päässä on
tilaa lehdistölle, joka dokumentoi näytök-
sen niille onnettomille, jotka eivät ole vielä
saavuttaneet tarpeeksi statusta päästäkseen
katsomaan sitä paikan päälle. Monimuotoi-
semmat lavaratkaisut tarjoavat useammille
mahdollisuuden päästä haluttuun eturiviin
ja muutenkin luovat mielenkiintoisuutta
näytöstilaan, toisaalta se tekee kävelemi-
sestä jälleen hieman monimutkaisempaa
malli-raukoille.

Ehkäpä merkittävin ja tiivein arkkitehtuu-
rin ja muodin yhdistymä on Rem Koolhaas-
in ja Miuccia Pradan välinen yhteistyö.
Koolhaasin AMO/OMA-toimisto on suunnitellut Pradan (ja sen pikkusiskona tun-
netun Miu Miun) muotinäytösten lavat
vuodesta 2011 lähtien. Erityisen kiinnos-
tavan yhteistyöstä tekee se, että näytökset
pystytetään joka kausi samaan tilaan, jossa
on aina selvästi nähtävissä ”Pradan katto-

palkit”. Oli mallisto ja muu lavastus sitten
tyyliltään brutalistisen betoninharmaa, vä-
rikäs pop art -taidetila tai vaikka vain ton-
neittain hiekkaa rahdattuna keskelle tilaa
korkokengillä kävelevien mallien iloksi,
ovat Prada-palkit aina näkyvissä.

Pysyvyyteen arkkitehtuurin (ja kaiken
muunkin) suhteen luottaa myös Chanelin
muotitalo. Vuodessa he tuottavat kuusi eri
mallistoa, joista neljä esitellään Pariisin
Grand Palais’ssa. Yleensä lavalla on valta-
va katseenvangitsija, joka liittyy malliston
teemaan ja kävelytilat muodostuvat sen
ympäri. Tämä keskipiste voi olla mitä
vain Ruotsista tuodusta yhdeksänmetrisestä
jäälohkareesta Zaha Hadidin näkemykseen
merenalaisesta maailmasta. Myös Chanelin
tapauksessa paikan alkuperäinen henki on
kuitenkin aina läsnä, kattorakenteiden ja
muun arkkitehtuurin muodossa. Toisaalta
sen vuoksi lavat jäävät hieman irtonaisen
oloisiksi muusta tilasta niiden taidokkuu-
desta ja kauneudesta huolimatta.

Näin ilmenee näytösarkkitehtuurin kuiten-
kin pohjimmiltaan väliaikainen ja lavaste-
mainen luonne. Sillä on funktio, tehtävä,
jonka se täyttää kymmenen-viidentoista
minuutin aikana, musiikin alkutahdeista
suunnittelijan tervehdykseen näytöksen
lopussa. Muuta käyttöä lavasteille tai ni-
den hienollekaan arkkitehtuurille ei juuri
ole. Jälkeenpäin koko tila riisutaan kaikista
näytöksen vaatteista ja se vaipuu pois muo-
dista, kunnes se ehkä lopulta jälleen joskus
puetaan uudelleen uutta näytöstä varten.

KERTAKÄYTTÖMUOTIA JA MUOTIARKKITEHTUURIA

TEKSTI MIKKO TOIVANEN // KUVA JESSE KITINOJA

Mitä yhteistä on Finlandia-talon julkisivulla ja kolmen euron t-paidalla?

Kertakäyttöisyys, pinnallisuus ja itsetarkoituksellisuus ovat termejä, jotka liitetään yleensä muotiin erityisesti silloin kun puhutaan sen negatiivisista vaikutuksista. Vaikka arkkitehtuuri onkin perinteisesti pyrkinyt taistelemaan näitä ilmiöitä vastaan, ovat rakennustaiteen luomuksetkin aina aikansa tuote. Ajattomuus on laadukkaan ja hyvänä pidetyn suunnittelun keskeisiä ajatuksia, mutta onko siitä tullut pikemminkin lähtökohtaisesti itseisarvoinen pyrkimys kuin itsessään hyvän suunnittelun mittapuuna ja lopputulos?

Muotia, ja erityisesti huippumuotia, on helppo pitää yleisestä yhteiskuntajärjestyksestä erillisenä ilmiönä, mutta tosiasiaassa se muovaa koettua ympäristöä yllättävän voimakkaasti. Tottakai myös arkkitehtuuri vaikuttaa ympäristöön, mutta sen asema havainnoidun maailman muovaajana on tunnustettu. Näin kärjistäen voidaankin sanoa, että arkkitehtuuri ja muoti tekevät urbaanin ympäristömme - tai ainakin valtaosan siitä.

Muoti määrittää ihmisen sosiaalista asemaa ja yhteiskuntaluokkaa. Se myy itseään tunteilla, joista tärkeimmät lienevät kokemusyhteenkuuluvuudesta ja individualismi. Muoti tasapäistää, mutta antaa toisaalta

mahdollisuuden erottautua. Kaikki tämä on tiukasti sidoksissa aikaan ja siihen, mitä kulloinkin pidetään hyväksyttävänä ja tyylikkäänä. Myös arkkitehtuurilla on samanlaisia intressejä. Teollisessa mittakaavassa se pyrkii tarjoamaan kaikille samantasoisia asuntoja ja olosuhteita, mutta antaa varakkaalle yksilölle mahdollisuuden erottautua. Huippumuodissa ja huippuarkkitehtuurissa raha onkin tehokkain itsensä ilmentämisen väline.

Kalliin huippumuodin ja erityisesti huippudesignin puolestapuhujat vetoavat valinnoissaan yleensä esineen käyttöikään ja siihen, miten sen arvostus säilyy tulevaisuudessa: siis ajattomuuteen. Kalliin esineen luoma ajattomuus peilaa kuitenkin lähinnä brändien ja näennäisen autenttisuuden ihannoitua. Ostaessaan Jakkaran E60 henkilö ei osta pelkästään koivuvanerista käyttöesineitä (miltei samanlaisenhan saa Ikeasta kymmenellä eurolla), vaan palan Artekia, Alvar Aallon humanismia, pohjoismaista functionalismia, muotoilun ja arkkitehtuurin historiaa, maailman historiaa, parempaa maailmaa ja niin edelleen. Lyhyesti sanottuna kaikkea mitä kyseinen esine edustaa ja erityisesti mitä sen on ajan kuluessa opittu edustavan. Se, mitä tästä kaikesta on jäljellä uustuotantona valmistetussa jakkarassa ja onko se hintansa arvoista, on mielestäni vähintäänkin kyseenalaista.

Tällaista ajattomuutta voidaan kutsua henkiseksi ajattomuudeksi. Puuttumatta sen enempää suunnittelun materiaalisuuteen totean, että jos esine on myös fyysisesti poikkeuksellisen kestävä, voitaneen puhua aidosta ajattomuudesta. Vaikka ajatus ajattomasta onkin jalo, on se konseptina mielenkiinnon. Juuri aikakauden henki, ajan ilmiöt ja nyt ehkä jo naurettavienkin trendien ilmeneminen tekevät esineestä omalla tavallaan mielenkiintoisen. Yksilötasolla kasvuun ja kehitykseen liittyy aina jonkin verran häpeää, johon voi myöhemmin suh-

tautua huumorilla, joten on joskus varsin tervettä irrottautua suureellisista pyrkimyksistä ajattomuuteen myös suunnittelussa.

Ajattomuus ei ole kestävyyttä, mutta ajaton voi olla kestävä. Brändien luoma ajattomuus on harhaa. Todellisuutta on ajallisuus. Ajallisuus voi olla kestävää tai kertakäyttöistä. Käytän sanaa kertakäyttöinen tässä yhteydessä myös suunnittelematomasta, mutta myöhemmin ilmenneestä monikäyttöisyydestä sekä suunnitellusta kertakäyttöisyydestä, jossa esineen elinkaari on syystä tai toisesta pidentynyt. Ajallisuus kuitenkin sisältää itsessään ajatuksen kertakäyttöisyydestä: siitä että ”tämä on jomennyt”.

Muodin retro- ja vintageilmiöissä tämä näkyy hienosti. Jopa vääränkokoiset tai muuten sopimattomat vaatteet saavat uuden elämän taitavissa käsissä, kunhan eivät ole kuluneet aivan käyttökelvottomiksi. Vaatteiden arvolla ei sinänsä ole merkitystä, kunhan ne henkivät menneitä. Arkkitehtuurissa sama ilmiö näkyy supermuodikkaiden loft-asuntojen arvostuksessa. Alkuperäisen tehtävänsä tai jopa suunnittelun elinkaarensa päähän tullut rakennus saa uuden elämän sarjana asuntoja tai työtiloja. Menneen elämän jälki saa rakennuksessa näkyä ja on omiaan kertomaan jotain historiasta. Eikä haittaa vaikka todellisuudessa suurin osa koetusta tilasta on uudelleen rakennettua, kunhan ajatus ja kosketus menneeseen säilyvät.

Entä jos kertakäyttöisyys olisi arkkitehtuurissakin suoranainen suunnittelun lähtökohta? Toki ympäristöasiat on otettava huomioon, mutta kierrätys on myös osa asian hienoutta. Tai ehkä koko asialla ei ole juuri nyt mitään merkitystä; kertakäyttöisyydenhän määrittelee loppuviimein käyttäjä. Kertakäyttöistä suunniteltaessa kyse onkin ehkä lopulta vain tosiasioiden tunnustamisesta: mikään ei ole ikuista.

ELEMENTTITALON KÄÄREPAPERI

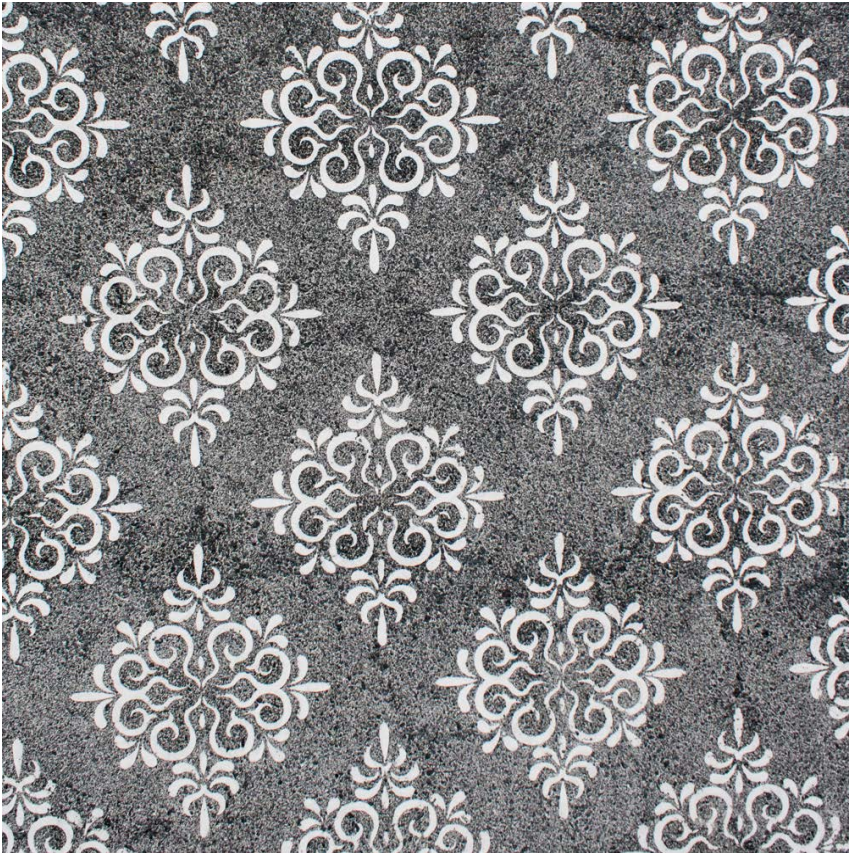
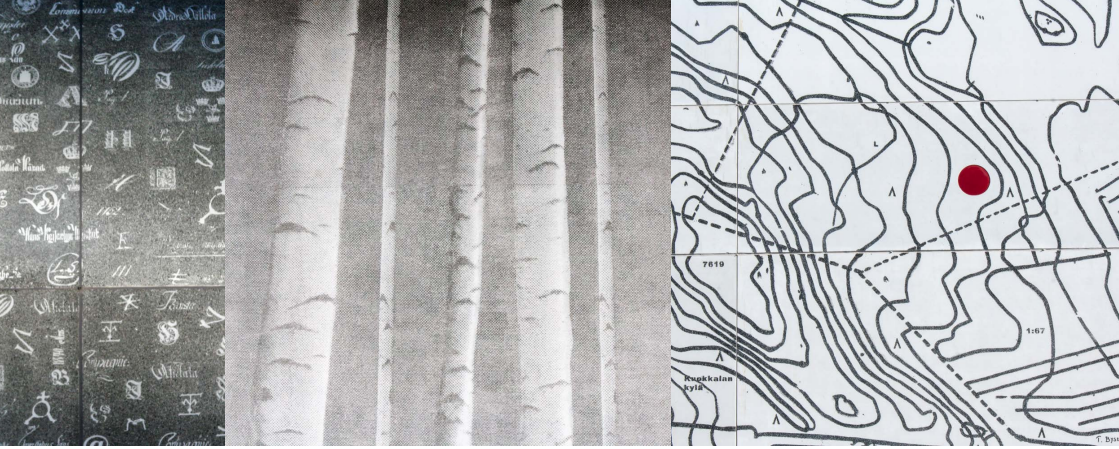
TEKSTI JA KUVAT SAMPPA SAARIVIRTA

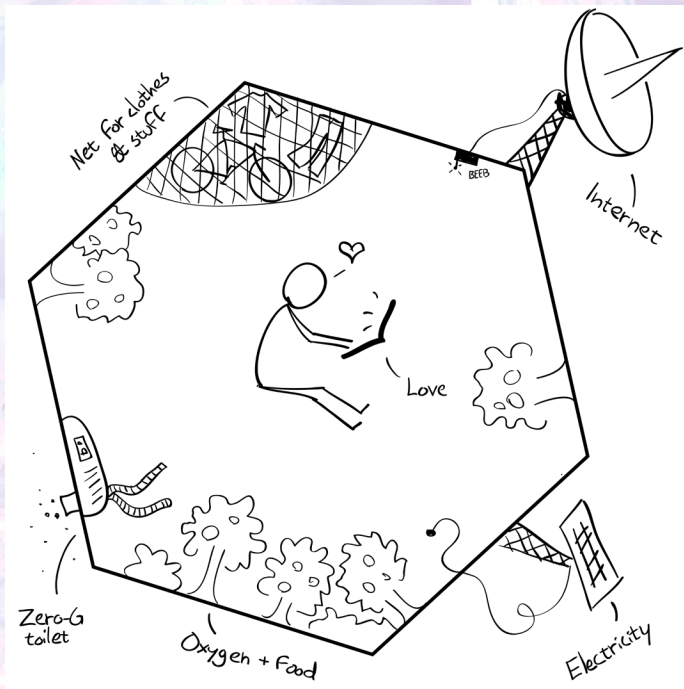
Materiaalien kehittäminen ja jalostaminen on muodin katalyytti niin vaateteollisuuden kuin talonrakentamisenkin saralla. Konservatiivisella rakennusalalla uudet innovaatiot tosin yleistyvät yleensä hitaasti, sillä kaikki uusi todennäköisesti tietää rakennuttajalle lisäkustannuksia (ja suurimmissa osassa rakennushankkeista raha ratkaisee, kuten tiedämme). Toteutuneen ja meitä kaikkia ympäröivän arkkitehtuurin muotisykli onkin huomattavasti vaatemaailman vuosittaisia mallistoja verkkaisempi. Lopulta kumpikin ala suunnittelee ja myy tuotetaan samoille ihmisille. Jokaisella suomalaisessa lähiössä vieraillella syntyy päähänsä jonkinlainen kuva, kun hän aivoissaan yhdistelee seuraavia sanoja: betoni, elementti, kerros ja talo. Valitettavasti tuohon mielessä piirtyneeseen kuvaan voi harvemmin yhdistää sanoja muodikas, kaunis ja tyylikäs.

Rakennusteollisuus on toki kehitellyt keinoja rumien elementtikerrostalojen mielikuvaa vastaan, tästä *graafinen betoni* on hyvä esimerkki. Kysehän ei ole enää uudesta keksinnöstä tai muoti-ilmiöstä, sillä sisustusarkkitehti Samuli Naamanka kehitti menetelmän jo 1997 Taideteollisessa korkeakoulussa opiskellessaan. Graafista betonia alkoi ilmestyä elementtitaloihin Suomessa viime vuosikymmenen loppu-

puolella, ja helposti toteutettavan sekä monistettavan tehdasvalmisteisuuden ansiosta kalliimpien julkisten rakennusten lisäksi myös asuintaloihin. Kauniit kuvat ovat näkyvä parannus tasaisen tylsiin betonipintoihin ja mahdollisuuksia tarjoava lisä arkkitehdin palettiin. Varmastikin asukas ostaa asuntopaketinsa mieluummin entistä kauniimmassa paketissa (vaikka paketin sisältö ei miksikään olisi muuttunut), kuten vaateostoksilla tyylikkään paidan tylsän näköisen sijasta.

Miksi siis allekirjoittanutta aloittelevaa arkkitehtipiskelijää vaivaa graafisen betonin *pinnallisuus*? Elementtirakentamisen rumat saumat eivät ole kadonneet minnekään. Professorien peräänkuuluttama materiaalin aitous ja rehellisyys ei tunnu toteutuvan, kun ensimmäinen miellelyhtymä seinästä on tapetti eikä suinkaan kantava kiviaines. Tekniikalla on toteutettu hienoja ja oivaltavia, mutta myös latteita ja monotonisia julkisivuratkaisuja. Turhan monesti käytetty pintakuviointi vaikuttaa nimenomaan keskinkertaisen talon halvalta kaunistelulta. Graafisen betonin mahdollisuuksia tullaan varmasti hyödyntämään entistä enemmän perusrakentamisessa. Toivottavasti vain niin hyvin ja monipuolisesti, ettei se lopulta jää vain viime vuosien trendiksi, kulahtaneeksi käärepaperiksi.

IN SPACE, EVERYBODY IS A MINIMALIST

TEXT AND PICTURES TONI VAAHTERA

It's not long before many of us will migrate in to the low-orbit stations, asteroid colonies and moonbases. But this means some things have to change. If you think that building here in Earth is expensive, take a wild guess what it means to protect against -179°C and an atmosphere with a touch of methane. Space is precious and there will be no mansions in Titan. As the natural resources will be dwindling and the production happening in ionosphere, even those of us who choose to be left behind, might not enjoy the cluttered luxury of car-dependent suburbanism.

It's a bright future that lies ahead of humanity, but it's one with radically less stuff in it. There's no bringing your books and lecture notes and old chargers and especially that funny collection of rulers with you to the new frontier. And why should you? There's a good chance that even now, they're poorly utilized. Therefore, we need to develop a sense of what is actually necessary. We need to peer deep into our needs. We need to integrate usability and aesthetics, practicality and fashion, minimalism and luxury. My suggestion is that we start now.

THE INTERSTELLAR LIFESTYLE

The thing is, we're surrounded by stuff we don't need and space we don't use. Can you name all the clothes you own? Even shirts? Having a decent life — be it here or beyond Mars — does not require an excess. Being happy is more closely related to doing what you love than *what* you do it with.

To make our chances of success in life and space truly stellar, I propose we adopt a few simple guidelines to our life. They are crafted to increase the tranquility and well-being of our everyday lives and failing to follow them will probably lead to misery, early death and exclusion from space colonization.

1. Own only what you can't do without

Don't think why you *can't* let go of this and that. Instead, ask yourself, *for what purpose* you need things for. If you just need something to write and draw with, you might find out that you live in abundance of unnecessary pens and markers. Count those suckers and be amazed! Even with half the amount of almost everything, your existence will not only continue but flourish.

2. Choose multifunctional clothes/furnitures/etc. over monofunctional ones

No one needs *just some shirt*. People need shirts for warmth, to wear in school, workplace, while doing an exercise (or exorcism[1]) or such. Best to choose a shirt that looks good and works great in *all* situations. Go for less than ten. Go for merino.

1) In an acute case of demonic possession, see friendly instructions at <http://www.wikihow.com/Perform-a-Christian-Exorcism>

3. Digitize books, movies, drawings, writings, pets, relatives...

Paper is dying and DVD stands for Digital Video for Douchebags. I mean, what *can't* you get from the Internet! The thing you watch youtube with is miniscule when you compare it to the collections of books, movies and music that some people insist need to be physical objects. Like love is somehow less interesting because it lacks atoms. Speaking of love...

4. Learn to love everyone

Makes people around you feel rather good. And what's the option anyway?

5. Go for a living space so small it embarrasses even the Chinese

The volume of an average human body is around 0.07 m³. The average living space per person (in Finland) is around 1500 times more than that. No space habitat will allow such preposterousness! And anyway, you spend your days hunched over your laptop or phone anyway. The space belongs to us, not to our stuff

THE SPACE BELONGS TO US, NOT TO OUR STUFF

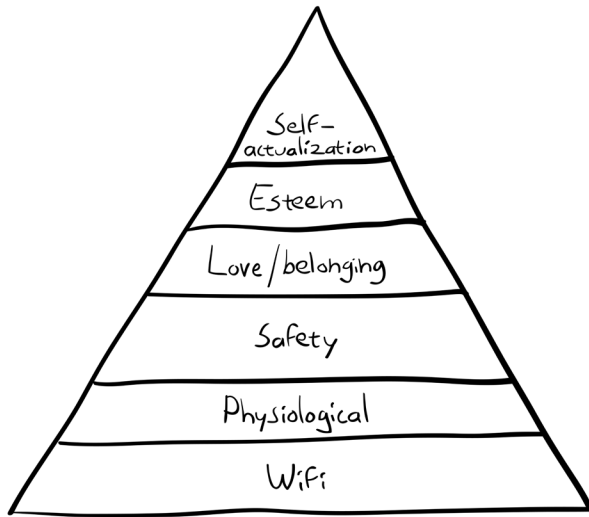
While we're living in a time of abundance, the smart ones are going for minimalism and toesocks. They just, you know, fit! And while minimalism is about getting by with what is necessary, what is the option; getting by with what is necessary *and* a collection of funny mugs, yesteryears schoolbooks and things you just might need one day, but probably won't and either case will have forgotten by then?

When we get our stuff from astronomical levels down to a near vacuum, we may start to question the very nature of space itself. What is the purpose of it? How has it come to being? Why it's expanding? And why do we build larger and larger apartments while it's obvious we need less and less.

For example, take a look of the updated version of Maslow's hierarchy of needs which lists the requirements for a fulfilling life. In the top are the most advanced needs while the most important ones are the at the bottom.

On average, less really is less, but only because you can have more of the things that you like!

Maslow's hierarchy of needs, v. 1.1

Note that there's no "second bathroom" or "dining table for twelve" on the list

Constant access to the Internet has become the defining feature not only of modern life but of *space* also. Unfortunately, the latter part is something that not that many people have caught up with. Because of the net, we spend more time online and less wandering around the house. It just ain't that a big deal to hold a little party or brunch even if there isn't enough chairs for everybody. But it's a day gone shitstorm if you lack a good signal. This change in our lifestyle has yet to be fully realised in the space we habitate.

A good place for a human is rather small. Besides the obvious stuff, we need a small number of clothes, a place to fiddle with the keyboard but not much else when it comes to material needs. So whether you're designing a house or a space station, your design paradigm ought not to change that much because the things that truly matter stay the same. After all, your stuff doesn't know if they're in space or down here in Earth.

«HOW I BECAME A PINK-HAIRED GIRL»

Marie Tesson

WHEN I WAS 13, MY COUSIN HAD PINK STRANDS IN HER HAIR

I TOLD ALL OF MY BEST FRIENDS AT SCHOOL. CRAZY STORY!

WHEN I WAS 17, ONE OF MY CLASSMATES HAD A PINK HAIR STRAND. SHE WANTED TO LOOK LIKE HER MANGA HEROES. I STARTED TO UNDERSTAND...

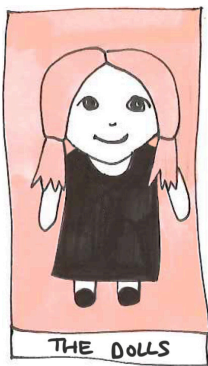
ACTUALLY, THERE ARE SOME CATEGORIES OF PINK-HAIR GIRLS!

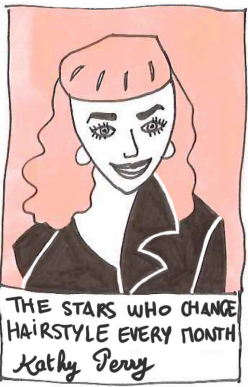
THE PUNKS

THE MANGA-FANS

THE DOLLS

THE STARS WHO CHANGE HAIRSTYLE EVERY MONTH
Kathy Perry

THE STARS WHO WANT TO PATCH LIPSTICK & HAIRSTYLE
Nicky Minaj

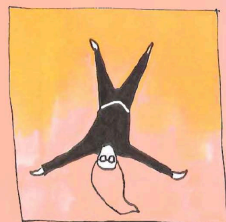
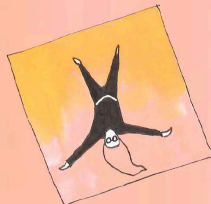
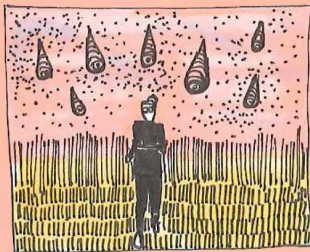
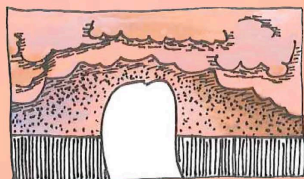
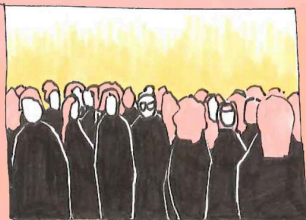
THE STARS WHO DREAM TO BE MADONNA. *Lady Gaga*

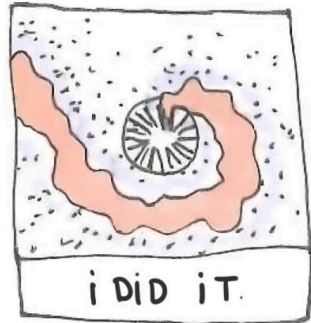
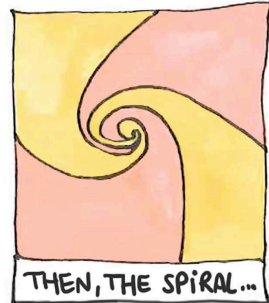
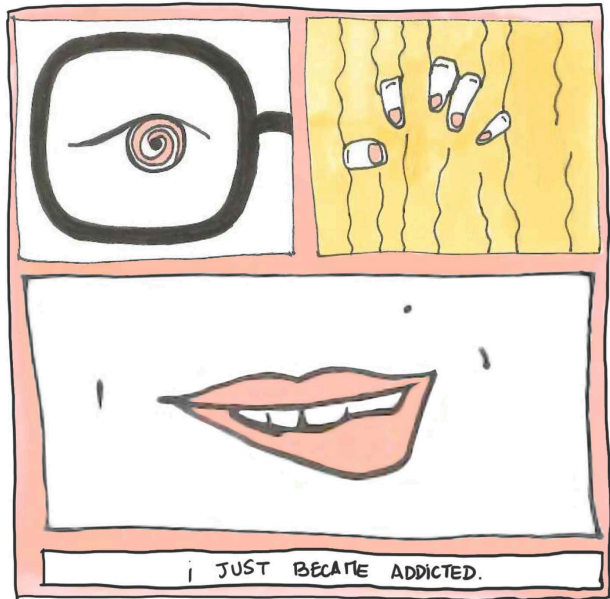

THE STARS WHO DON'T KNOW WHAT ELSE TO DO
Rihanna

I'VE HEARD ONCE ABOUT THE PINK ATTACKS. BUT I DIDN'T EXPECTED IT WILL BE SO VIOLENT!

M.A.D.

TIETOMALLINNUKSEN MAAILMAAN!

Jaakon, 38, tarina ei ole kaikkein tavallisin arkkitehtiopiskelijan polku. Jaakko työskenteli 17 vuoden ajan Finnairilla sähköasentajana ja oli rauhanturvaajanakin vuoden, mutta hän tiesi koko ajan olevansa väärässä paikassa. Kun korkeakouluihin avautuivat ovet ei-lukiotaustaisillekin, virisi into, ja pääsykokeiden kautta arkkitehdin opinnot alkoivat jo samana syksynä 2013.

– Mitä pidemmälle koulu etenee, sitä enemmän avautuu vaihtoehtoja: arkkitehteja on todella monenlaisissa töissä. Kaikkia eri osa-alueita on ainakin tähän asti yhdistänyt tietotekniikka. Sen hallitseminen on valtti, Jaakko pohtii.

KOULUTUKSEN MAHDOLLISUUDET

Jaakko haki, ja pääsi, kesätöihin M.A.D.in tekniseen tukeen. Kesän aikana Jaakko ehti pohtia asioita uudelta kantilta.

– Rakennustekninen osaaminen jätetään koulussa vähiin. Lisäksi tuessa esiin nousseiden pulmatilanteiden perusteella koulutus on hyvä keino laskea omaa työpainetta. Tietomallinnettaessa rakennuksia kappaleissa on ulkomuodon lisäksi ominaisuuksia ja älyä. Sekin puoli pitää hallita.

– ArchiCADin käyttäjille on tarjolla suomenkieliset ohjeet kuvien kera, joten lähtökohdat itsenäiseen oppimiseen ovat hyvät. Systemaattista paneutumista se toki vaatii. Yleinen ongelma lieenee, että edetään ko-

keilemalla ja nähdään turhaa vaivaa. Oppiminen on vielä tehokkaampaa opettajan avulla, Jaakko sanoo.

TIETOTEKNINEN OSAAMINEN

Tietokoneen käyttötaito vaikuttaa designiinikin antamalla uusia mahdollisuuksia ilmentää omia ideoita muille.

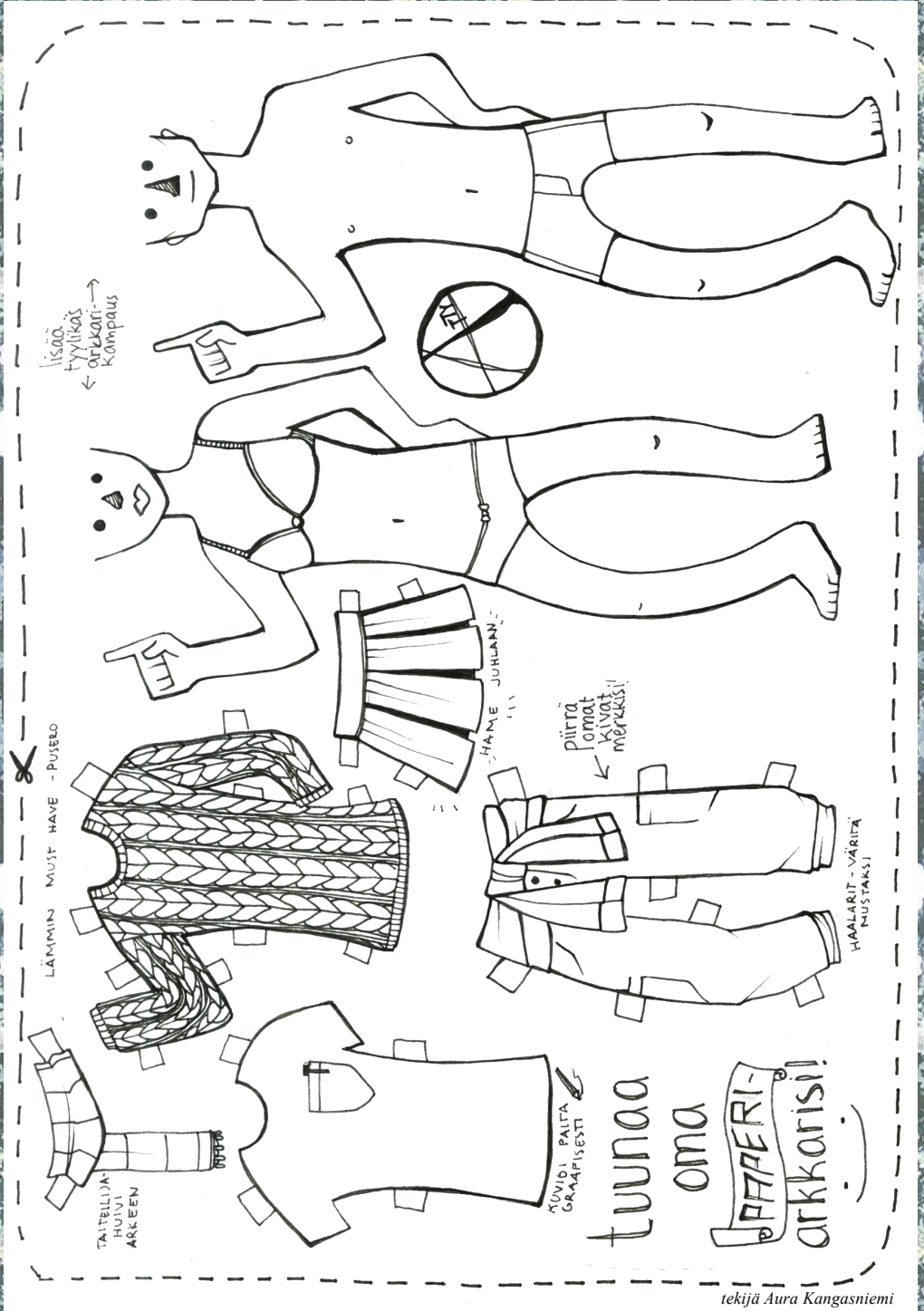
– Arkkitehdin pitää pystyä siirtämään omat ajatuksensa sellaiseen muotoon, että ne voivat lähteä eteenpäin. ArchiCAD-tuessa toimiessani olen huomannut tietotekniikan aiheuttavan yllättävän monelle harmaita hiuksia. Pullonkaulana ei siis välttämättä ole oma luovuusosaaminen vaan tekninen puoli. Se voi pysäyttää idean edelleenk kehittymisen.

– Useiden viime vuosina rakennettujen rakennusten ulkomuoto saattaa viitata käytettyihin työvälineisiin. Siksi on tärkeää osata ajatella ilman eri ohjelmien asettamia rajoja ja toisaalta pystyä viestittämään idea käytettävissä olevilla työvälineillä, hän arkoiki.

EILEN, TÄNÄÄN, HUOMENNA

Osaaminen ei ole Jaakolle itsetarkoitusta vaan keino päästä johonkin tavoitteeseen. Hän haluaa suoriutua opinnoistaan rivaakaa tahtia ja niin, ettei rajoitteena ole taitamattomuus käyttää ohjelmaa.

– Kesä kului nopeasti ja poiki mahdollisuuden tehdä jatkossakin töitä M.A.D.issä. Lisäksi nyt on erinomainen fiilis, kun tiedän tulevien kurssien olevan IT-osaamisen osalta helppoja saamani työkokemuksen ansiosta. Koulua on edessä vielä kolme ja puoli vuotta – yritän rutistaa kaiken läpi viidessä vuodessa. Itse tiedän, mihin tähtään. Aion suositella samaa luokkalaisillekin, Jaakko päättää.

lisää
tyylissä
arkkari-
kämpäus
←

LÄMMIN MUST HAVE -PUUSEO

HAME JUHLAUS

piirrä
omat
kivat
merkit!

HAALARI - VÄRIT
MUSTAKSI!

TAITELIJAN
HUUVI
ARKEEN

KUVIDEN
PALJA
GRAAFISESTI

tunnaa
oma
PAPERI-
ARKKARI!